

Ἡ ὕδρα ἡ στρατηγική τοῦ Κινήματός μας γιὰ δημοκρατικό δρόμο πρὸς τὴν κατάκτηση τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, Λαϊκῆς Κυριαρχίας, Κοινωνικῆς Ἀπελευθέρωσης ἐπιβάλλει τὴν βασικὴ ἐπιλογὴ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ. Ὅμως καὶ τέτοιο δὲν πρόκειται - πέρα ἀπὸ τὴ φραστικὴ του διατύπωση - νὰ τὸ δοῦμε σὲ ὀργανωτικὴ ἀντιστοιχία ἂν ὁ πολιτικός μας φορέας δὲν σφυριλατεῖ πολλαπλασιάζει καὶ στεριώνει τοὺς δεσμούς του μὲ τίς μάζες μέσα ἀπ' τὴν προγραμματισμένη δράση τῶν μελῶν του στὸ χῶρο τῶν ἐργαζομένων. Ἐτσι ἡ σωστὴ κάθε φορὰ ἀνάλυση τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητας καὶ ἡ διαμόρφωση ἐσωτερικῶς τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων ποὺ δύνουν τὴ δυνατότητα πολιτικῆς παρέμβασης στὸ ἐπίπεδο τῶν μαζῶν ἀποτελοῦν τὴ βάση γιὰ τὴν στὴν πράξη ὑλοποίηση τοῦ στόχου ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ.

Ἡ εἰκόνα τοῦ συνδικαλιστικοῦ Κινήματος στὴ χώρα μας παρουσιάζει τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἑλλείψεως μαζικότητας, τῆς ἑλλείψεως ἐνότητας καὶ τῆς ὀργανωτικῆς δυσκαμψίας. Πράγματι τὸ τεράστιο ἄνοιγμα ἀνάμεσα στὸν ἐνεργό πληθυσμό καὶ τοὺς συνδικαλιζόμενους, ἡ πολυδιάσπαση σὲ πληθοςὸ μὲν οὐκ ἐπαγγελματικὲς κατηγορίες καὶ ἡ ἑλλειψη ἐπεξεργασίας καινούργιων μορφῶν ὀργάνωσης ποὺ θὰ ἀντιστοιχοῦν στίς καινούργιες συνθήκες εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μορφῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης καὶ τοῦ τρόπου πολιτικῆς ὀργάνωσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καθὼς καὶ τῶν ὑποκειμενικῶν ἀδυναμιῶν τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων ποὺ προσδιόρισαν σὲ μιὰ πορεία καὶ τὸ βαθμό τῆς πολιτικῆς του παρέμβασης στὸ συνδικαλιστικὸ χῶρο.

Ἡ Ἑλλάδα χώρα τῆς περιφέρειας τοῦ καπιταλισμοῦ εἶχε καὶ ἔχει νὰ παῖξει σύμφωνα μὲ τὴ λογικὴ τῶν καπιταλιστικῶν μητροπόλεων διπλὸ ρόλο. Παραχώρηση τοῦ γεωπολιτικοῦ της χώρου στίς καπιταλιστικὲς μητροπόλεις γιὰ παντοειδῆ ἐκμετάλευση καὶ βοηθητικὴ λειτουργία στὰ πλαίσια τοῦ παγκόσμιου καπιταλιστικοῦ συστήματος. Τὰ παραπάνω ἀνέλαβε νὰ ὑλοποιεῖ μιὰ ντόπια ἐξαρτημένη καὶ κομπραδόρικη οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία καὶ ἔτσι ἔγινε δυνατό σὲ μιὰ πορεία ποὺ ἱστορικὰ περικυλώνει σχεδὸν ὅλη τὴ νεώτερη ἱστορία, οἱ ἀποφάσεις τῶν μητροπολιτικῶν κέντρων νὰ καθορίζουν ἀποφασιστικὰ καὶ τὴν μορφή οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης καὶ τὸν τρόπο πολιτικῆς ὀργάνωσης τῆς κοινωνίας μας.

Ἡ ἐξηντάρχων προσπάθεια γιὰ κεντρικὴ ἔκφραση τῶν ἐργαζομένων συμπίπτει χρονικὰ μὲ τὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας μας ἀπὸ τὴν δεξιὰ. Ἡ ἐναλλαγὴ στὴν ἐξουσία κλινοβουλευτικῆς ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς καὶ στρα-

τιωτικῶν δικτατοριῶν καθώρισε καί τήν ἔκταση καί τόν βαθμό ἐπιβολῆς καί χρήσεως τῶν μηχανισμῶν ποῦ παντοῦ ἡ ἀστική τάξη διαθέτει. Στή διαμόρφωση τοῦ πολιτικοῦ κλίματος καί στήν συγκρότηση ἀντιδραστικοῦ νομικοῦ πλέγματος συνέβαλαν ἀποφασιστικά ἡ δράση τῶν μηχανισμῶν ἀλλοτρίωσης καί καταστολῆς σέ συνάρτηση μέ τίς ὑποκειμενικές ἀδυναμίες τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων. "Εἴτσι οἱ μηχανισμοί ἀλλοτρίωσης ὅλο αὐτό τό χρονικό διάστημα μέ ἰδιαίτερη ἔξαρση λειτούργησαν γιά τό πέρασμα στό λαό μιᾶς ἰδεολογίας ἑξένης καί ἀντίθετης πρός τόν ἑαυτό του καί τό συμφέρον του μιᾶς ἰδεολογίας ποῦ νερκώνει, ἀποξενώνει καί ἀποπροσανατολίζει τούς ἀνθρώπους καί τούς κάνει ἀνίκανους νά σκεφτοῦν νά θελήσουν καί νά δράσουν. "Η ἥττα τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος στόν τελευταῖο ἐμφύλιο πολλαπλασίασε τίς δυνατότητες δράσης τῶν μηχανισμῶν ἀλλοτρίωσης μέ ἀποτέλεσμα τήν ἐλαχιστοποίηση, μέσα σέ ἓνα ἔντονα ἀντιδραστικό, ἑξαλλο ἀντικουμουνιστικό καί κυρίαρχα καταπιεστικό πολιτικό κλίμα, τῆς δράσης προοδευτικῶν δυνάμεων. Οἱ μηχανισμοί καταστολῆς παύρνουν γιά ὅλο αὐτό τό διάστημα ἰδιαίτερη σημασία. "Από τίς συνέπειες τοῦ φακελλώματος μέχρι τήν ὡμή ἀστυνομική βία, ἀπό τήν ἑξαγορά συνειδήσεων μέχρι τήν θεαμοθέτηση νομικῶν πλαισίων ἀντιδραστικῶν διαμορφώθηκαν οἱ συνθήκες ποῦ ἀντανανγκοῦνται στό συνδικαλιστικό μας Κίνημα καί σήμερα.

"Η κρίση ἰδεολογιῶν καί ὀργανωτικῶν σχημάτων μόνιμο φαινόμενο γιά τό χῶρο τῆς παραδοσιακῆς ἀριστερᾶς, ποῦ σχεδόν ἀποκλειστικά ἔκφραζε τίς προοδευτικές δυνάμεις στή χώρα μας τό μεγάλο διάστημα τῆς ἱστορικῆς περιόδου ποῦ ἀναφερόμαστε, ἡ ἀδυναμία της νά προσεγγίσει σωστά τίς μᾶζες μέσῳ ἀπό ἄξονες δράσης μέ περιεχόμενο σωστά ἐπεξεργασμένο ἱεραρχημένο καί σέ ἀντιστοιχία μέ τήν πείρα τῶν μαζῶν, ἡ ἀδυναμία της σέ τελευταία ἀνάλυση νά πείσει ἔκαναν δυνατή τήν ἐπιβίωση μικροαστικῆς ἰδεολογίας στό ἐργατικό μας Κίνημα. "Εἴτσι συνήθως ἡ κατεῦθυνση τῶν συνδικαλιστικῶν ἀγῶνων ἀφοροῦσε προβλήματα τρέχοντα, ἡ ἐπίλυση τῶν προβλημάτων ἔπαιρνε χαρακτήρα πρόχειρου διακανονισμοῦ καί ὁ ἀγῶνας τῶν ἐργαζομένων δέν ἐντασσόταν σέ συγκεκριμένη προοπτική καί δέν συνδεόταν στενά μέ τήν πηγή καί τήν οὐσία τοῦ κοινωνικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. "Αποτέλεσμα τῶν παραπάνω ὁ ἐκφυλισμός ὁ συμβιβασμός ἡ ἀπολιτικοποίηση τῶν μαζῶν καί ἡ ἀποδυνάμωση τῆς ὀργανωμένης συνδικαλιστικῆς πάλης νά ἔχει σάν νέο ἀποτέλεσμα καί αὐτό πολλές φορές μέ τήν ἀπροκάλυπτη ἐπέμβαση τῶν κυβερνήσεων τῆς δεξιᾶς καί τῆς ἐργοδοσίας τήν ἐπιβολή ἡγεσιῶν στό συνδικαλιστικό Κίνημα ποῦ πρακτορεύουν τά συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων γιά λογαριασμό τῆς συντήρησης καί τῆς ἐργοδοσίας.

"Η ἑλλειψη σωστῶν καί ἱεραρχημένων στόχων ἀπό πλευρᾶς προοδευτικῶν

δυνάμεων για τó εργατικό Κίνημα είχε τís αντίστοιχες συνέπειες καί στο επίπεδο τής κατάλυσης από μέρους τους τής αυτόνομίας τών μαζικών χώρων με τή μίμηση έξω από αρχές μεθόδων που επανειλημμένα χρησιμοποιεῖ ἡ αντίδραση. Ἀντισυνδέσμοι - περιχαράκωση οργανωτική συνδικάτων καί σφραγισμοποίησή τους εἶναι φαινόμενα που τά βρίσκει κανείς καί στή λογική καί στήν πολιτική πρακτική τής παραδοσιακῆς ἀριστερᾶς σέ μιᾶ ἱστορική πορεία καί σήμερα.

Τήν ἔλλειψη καλᾶ ἐπεξεργασμένων προγραμμάτων συνδικαλιστικῶν διεκδικήσεων που θά ἐντάσσονταν κάθε φορά σέ σωστή πολιτική προοπτική σ' ὁλόκληρη τήν πορεία τοῦ συνδικαλιστικοῦ Κινήματος ἀντικαθιστᾷ συνήθως ἡ εὐκαιριακή ἀντιμετώπισή τών ἐπιμέρους. Ἀποτέλεσμα ἄλλοτε οἰκονομίστικος χαρακτήρας τών ἀγώνων καί ἄλλοτε σεχταριστική ταχτική. Για κατανόηση τοῦ δεύτερου σημειώνουμε ὅτι συχνά οἱ ἐργαζόμενοι βρίσκονται μπροστά στο ζήτημα τής τεχνιτῆς ἐπικόλησης ἄμεσα πολιτικῶν στόχων πάνω σέ κατώτερες ποιοτικά συνδικαλιστικές διεκδικήσεις χωρίς νά λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ὁ πραγματικός δεσμός ἀνάμεσα σέ συνδικαλιστικές καί πολιτικές διεκδικήσεις.

Ἡ παραπάνω κατάσταση δείχνει καί τó μέτρο τής εὐθύνης τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἡ πάλη μας στο χώρο τών ἐργαζομένων εἶναι σίγουρα δύσκολη. Τό καθῆκον τής ἀναγέννησης τοῦ Λαοῦ μας πέφτει πρῶτα σέ μας. Για νά ἀνταποκριθοῦμε ὅμως χρειάζεται ἀδιάκοπη πάλη σωστές ἐπιλογές συνέπεια καί ἀγωνιστικότητα. Στήν κύρια ἀντίθεση κεφαλαίου - ἐργασίας καί στήν κυρίαρχη για τή χώρα μας ἱμπεριαλισμοῦ - ντόπιας ὀλιγαρχίας - Λαοῦ οἱ ἐργαζόμενοι σάν ἀντικείμενο τοῦ οἰκονομικοῦ προτσές ἀποτελοῦν παράλληλα καί τó ὑποκείμενο τής ἱστορικῆς διαδικασίας για μιᾶ ποιοτική ἀλλαγὴ στίς παραγωγικές σχέσεις, μιᾶν ποιοτική ἀλλαγὴ στίς κοινωνικές καί πολιτικές δομές. Ὅπως για τó παγκόσμιο εργατικό Κίνημα ἔτσι καί για τó εργατικό Κίνημα τής χώρας μας τó ζήτημα τοῦ Ταξικοῦ χαρακτήρα τής πάλης τών ἐργαζομένων εἶναι λυμένο μιᾶ καί ἡ ἐπιστημονικά θεμελειωμένη θέσή ὅτι "ἡ ἱστορία ὅλων τών κοινωνικῶν εἶναι ἡ ἱστορία τής πάλης τών τάξεων" εἶναι καί δική μας μιᾶ καί εἴμαστε ταγμένοι στόν ἀγώνα για τήν κοινωνική ἀπελευθέρωση τοῦ Ἑλλήνα Ἐργαζομένου. Για ἕναν πολιτικό φορέα ὅμως ἡ παραδοχή μιᾶς ἱστορικά ἐπαλυθευμένης ἐπιστημονικῆς ἀλήθειας βάζει τó καθῆκον τής πολιτικῆς πρακτικῆς. Ἐτσι ἡ ἐνότητα θεωρίας καί πράξης πρέπει νά εἶναι για μᾶς ἡ ἀφειρησία καί ἡ πορεία.

"Ὁ προοδευτικός πολιτικός φορέας εἶναι ἕνα ὁργανωμένο σύνολο που ἀπαρτίζεται ἀπό τά πιο συνειδητά καί πρωτοπόρα στοιχεῖα που ἡ Ταξική τους προέλευση προσδιορίζεται στο χώρο τής ἐργατικῆς ἀγροτικῆς τών μικρο-

μεσαίων στρωμάτων διανοούμενων καὶ τῆς νεολαίας". "Διαθέτει σὰν συστατικά του στοιχεῖα ἐνιαία ἰδεολογία συγκεκριμένη δομὴ καὶ λειτουργία". "Δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἀριθμητικὸ ἄθροισμα μελῶν ἢ τυχαία συστοιχία ὀργανώσεων ἀλλὰ ἐνιαίον σύστημα διαρθρωμένο τοπικά καὶ κλαδικά πού δρᾷ καὶ λειτουργεῖ α' ὅλους τοὺς ἐπιμέρους κοινωνικοὺς χώρους προωθώντας καὶ ἐξειδικεύοντας κοινές πολιτικὲς θέσεις".

"Ἡ συνδικαλιστικὴ παράταξις εἶναι μιὰ σύμπραξις ἀτόμων - μελῶν ἐνὸς μαζικοῦ χώρου, πού συσπειρώνονται σὲ μιὰ κοινὴ βάση προβληματικῆς γιὰ τὴν προώθησι καὶ ἐπίλυσι τῶν συνδικαλιστικῶν τοῦς αἰτημάτων".

"Ἡ συνδικαλιστικὴ παράταξις γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιρρεάζει θετικὰ τὸ μαζικὸ χῶρο πρέπει νὰ εἶναι μαζική". "Πόλο συσπείρωσις μιᾶς παράταξις ἀποτελεῖ πρωταρχικά ἓνα καλὰ ἐπεξεργασμένο πρόγραμμα συνδικαλιστικῶν διεκδικήσεων καὶ στή συνέχεια ἔνταξι τοῦ προγράμματος σὲ μιὰ σωστὴ πολιτικὴ προοπτικὴ". "Ἡ συνδικαλιστικὴ παράταξις περικλείνει στίς γραμμές της ἀνθρώπους μὲ διαφορετικὸ ἐπίπεδο ταξικῆς συναΐδησις μὲ διαφορετικὸ ἰδεολογικοπολιτικὸ προσανατολισμό. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς σχετικῆς ἀνομοιογένειας ἀποτελεῖ ἡ ὀργανωτικὴ αὐτοτέλεια καὶ ἀνεξαρτησία της". "Ἡ παντελής ἢ σχετικὴ ἔλλειψις πολιτικῆς καὶ ταξικῆς μορφοποίησης τοῦ συνόλου ἐνὸς μαζικοῦ χώρου κάνει ἀναγκαία τὴν ὕπαρξι συνδικαλιστικῆς παράταξις πού ἡ θέσι καὶ ἡ λειτουργία της εἶναι μεταβατικὴ καὶ ἐνδιάμεσι καὶ ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸ κρίκο καὶ τὸν ὀργανικὸ δεσμό μεταξὺ πολιτικοῦ φορέα καὶ μαζικοῦ χώρου".

"Ὁ Μαζικὸς χῶρος εἶναι ἰδιαίτερος χῶρος πού περιγράφεται ἀπὸ τὰ δικά του προβλήματα· τὰ συμφέροντα καθὼς καὶ ἡ τάσι γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι καὶ τὴν ἐπίλυσή τους ἀποτελοῦν τὸ περιγραφματικὸ πλαίσιο τοῦ χώρου". "Τὰ προβλήματα τοῦ μαζικοῦ χώρου πού δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἡ ἀντανάκλασις τῶν γενικῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων πού καὶ αὐτὰ μὲ τὴ σειρά τους εἶναι κοινὰ καὶ λειτουργοῦν ἀντικειμενικά στὸν ἴδιον βαθμό γιὰ τὸ κάθε ἓνα μέλος αὐτοῦ τοῦ ἐπιμέρους κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ ὕπαρξι αὐτῶν τῶν προβλημάτων, ἡ διαφύλλαξι τῶν κεχτημένων δικαιωμάτων τους καὶ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπίλυσι ζωτικῶν - καθημερινῶν αἰτημάτων τους ἀποτελοῦν τὸ ἔναυσμα τῆς ροπῆς αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς ὁμάδας γιὰ ὀργάνωσι καὶ ἀγῶνα. Προῦδὸν αὐτῆς τῆς τάσεως εἶναι ἡ συγκρότησι τῶν μαζικῶν φορέων (συνδικάτο - σωματεῖο - ἀγροτικὸς σύλλογος".

Χρησιμοποίησαμε τὰ παραπάνω ἀποσπάσματα τῆς εἰσήγησις θέσεως "Πολιτικὸς Φορέας - Συνδικαλιστικὴ Παράταξις - Μαζικὸς Χῶρος", γιὰ νὰ ὀρίσουμε τίς διαφορετικὲς ποιότητες καὶ τὴ σχέση ἀνέμεσα σ' αὐτές.

"Ετσι η Κλαδική 'Οργάνωση είναι ο βραχίονας του Κινήματος στην συνδικαλιστική παράταξη και αυτή με τη σειρά της ο συνδετικός κρίκος και ο οργανικός δεσμός του με τις μάζες.

Στά δυό χρόνια της ζωής του Κινήματος η προσπάθεια προσέγκλισης των μαζών μέσα από την φυσική διαδικασία της σχέσης Κίνημα - ΠΑΣΚΕ - Μάζες δεν έχει αποδώσει. Οι συνέπειες για τό Κίνημα σέ σχέση με τη μαζικότητα της έπιρροής του μπορεί να πάρουν διαστάσεις που θα έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα. "Ετσι "μαθαίνοντας από τά περασμένα λάθη για να τά αποφυγουμε μελλοντικά", και "καταπολεμώντας την άρρώστια για να σώσουμε τόν άρρωστο" "άποχτούμε από τη σοβαρότητα την εϋθύνη και από την εϋθύνη τη συνέπεια".

Στην πάλη μας για τό βαθύ και ουσιαστικό ριζωμα της ΠΑΣΟικικής συνείδησης στις μάζες αντιμετώπισαμε μέχρι σήμερα στις γραμμές μας μικροαστικά άντεπαναστατικά στοιχεία που συσπειρώνονται καθ'ορισμένα στίς προσπάθειες όμογενοποίησης και ένιαίας έκφρασης του χώρου.

Η όμαδοποίηση τέτοιων στοιχείων και η διαμόρφωση αυτόνομης ταχτικής από μέρους τους είχε και συγκεκριμένες κατευθύνσεις δράσης και συγκεκριμένους χώρους συσπείρωσης. "Ετσι η έπιλογή π.χ της Δημοκρατικής Άμυνας για δουλειά κύρια στις Κλαδικές 'Οργανώσεις και η δράση της σ'αυτές διαμόρφωσε άντανακλαστικά στο σύνολο της όργάνωσης άρνητική τοποθέτηση σέ σχέση με την θετικότητα της συμβολής, τόν ρόλο και τό χαρακτήρα των Κλαδικών 'Οργανώσεων. Πρόκειται για έναν σχετικό έκφυλισμό της άντίληψης για την συμβολή τόν ρόλο και τόν χαρακτήρα των Κλαδικών 'Οργανώσεων που μέχρι και σήμερα δεν έχει άποκατασταθεί.

"Ετσι η άποστροφή συμαντικής μερίδας μελών μας σέ Τοπικές 'Οργανώσεις και η στην πράξη άρνηση της συμβολής τους για την όργάνωση και άνάπτυξη των Κλαδικών 'Οργανώσεων είναι γεγονός. Μά θα άδικούσαμε την όργανωμένη βάση μας άν δεν άναφερόμαστε και σέ δυό άκόμη σημαντικά σέ βαρύτητα ουσιαστικά σέ διαφοροποίηση από άποψη ποιότητας στοιχεία. Πρώτο η έσπευσμένη για τις άνάγκες του Προσυνέδριου συγκρότηση Κλαδικών 'Οργανώσεων και η έπικράτηση στην πράξη παλαλοκοματικής μεθοδολογίας στην έκλογή άντιπροσώπων. Δεύτερο η έλλειψη έπεξεργασίας και καθορισμού περιεχόμενου δουλειάς των Κλαδικών 'Οργανώσεων που θα έιερарχοϋσε τά καθήκοντα θα λάβαινε ύπ'όψη τις δυνατότητες των μελών στα πλαίσια σωστοϋ καταμερισμοϋ καθηκόντων θα συσπείρωνε τά μέλη στη ζωή και την δράση των Κλαδικών 'Οργανώσεων.

Τά παραπάνω θα άκούσαν για τόν προσδιορισμό της κατάστασης που άντικειμενικά ύπάρχει. Πέρα από τις έξαιρέσεις που έπιβεβαιώνουν τόν

κανόνα ζωής και δράσης των Κλαδικών 'Οργανώσεων δεν υπάρχει. Μένει όμως μια τοποθέτηση απέναντι στο πρόβλημα του ρόλου των 'Επιτροπών Συνδικαλιστικού σ'όλο αυτό το διάστημα.

Δεν θα ήταν αντιφατικό να ειπωθεί ότι οι 'Επιτροπές Συνδικαλιστικού πέτυχαν στις διάφορες εκλογικές αναμετρήσεις απέτυχαν όμως στον καθοδηγητικό τους ρόλο. Στην άνυπαρξία χώρου που θα έπρεπε να καθοδηγεί ή κάθε φορά επιτροπή (εύθυνη που βαρύνει συνολικά το Κίνημα) χώρου που μέσα από την διαπαιδαγώγηση την πάλη και τον αγώνα θα σφυριλατούσε τις συνειδήσεις των μελών και θα αναδεικνυε τα στελέχη φυσικούς καθοδηγητές του χώρου ή 'Επιτροπή Συνδικαλιστικού είχε αναλάβει το καθήκον του εκ των υστέρων τις περισσότερες φορές έντοπιsmού εκλεγμένων στο μαζικό χώρο μέσα από διάφορες εκλογικές διαδικασίες αντιπροσώπων κύρια όχι για να τους συνδέσει καθοδηγητικά με το χώρο αλλά προπάντων για να τους χρησιμοποιήσει είτε σαν ψηφοφόρους είτε σαν υποψήφιους στις διάφορες εκλογικές αναμετρήσεις στο δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο επίπεδο της συνδικαλιστικής ιεραρχίας και έδω πράγματι κανείς δεν μπορεί να άρνηθεί τα "θετικά" αποτελέσματα της προσπάθειας. Μήπως πρόκειται όμως για επικοινωνιακό χώρο που δεν στηρίζεται σε οργανωμένη βάση γεγονόσ που δεν διασφαλίζει συνέπεια και συνέχεια; 'Η απάντηση έχει δοθεί.

Στην προσπάθεια έντοπιsmού του τί αντικείμενικά υπάρχει αναφερθήκαμε στα βασικά προβλήματα του μαζικού χώρου και έντοπίσαμε τις αδυναμίες και τα λάθη του κομματικού χώρου. Το πρόβλημα της προοπτικής του Κινήματος περνάει μέσα και από την ταξική συγκρότηση των γραμμών του. "Αρα από την ταξική που θα διαμορφώσουμε στον κομματικό χώρο των Κλαδικών 'Οργανώσεων σε σχέση και συνάρτηση με την πάλη των μαζών θα εξαρτηθούν πολλά. Πρόκειται για πρόβλημα τόσο δύσκολο όσο και σύνθετο. Γι'αυτό η προσπάθεια της 'Επιτροπής Συνδικαλιστικού θα πρέπει να βρει ανταπόκριση σ'όλους τους χώρους του Κινήματος.

Οι προϋποθέσεις, μιας σωστής παρέμβασης στο χώρο, αναφέρονται αφ' ενός στη δυνατότητα μας σαν Πολιτικού Φορέα για πολιτική παρέμβαση αφ' ετέρου στην αντίθεση μεταξύ πρωτοπόρων δυνάμεων που κινούνται στον χώρο των εργαζομένων και στην άδρανη άπολιτικοποίητη μάζα των εργαζομένων. Πρέπει να πλησιάσουμε τις μάζες με στόχο την ενεργοποίηση και πολιτικοποίησή τους. Και για μς ο σωστός τρόπος προσέγγισης λαβαίνει υπ'όψη τον ταξικό χαρακτήρα της κοινωνίας που καθορίζει:

α) Την κυβερνητική πολιτική έκφραστή των συμφερόντων των πολυεθνικών 'Εταιριών, μονοποχίων, εξαρτημένης άρχουσας τάξης.

β) Τά συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων καί τά προβλήματα τοῦ χώρου τους τά ὅποια πρέπει νά φωτιστοῦν στήν πηγή καί τήν οὐσία τους.

Ἔτσι ἐνῶ ἐσωτερικά δουλεύουμε στήν κατεύθυνση τῆς θεωρίας καί τῆς πράξης σέ ἐνότητα, πρὸς τά ἔξω μέ τή δράση ζυμώνουμε τά προβλήματα μέσα στίς ἐργαζόμενες μᾶζες. Ἀντλοῦμε καθημερινά ἀπό τήν πείρα τῶν μαζῶν γιά νά διαμορφώνουμε σωστά τήν ταχτική μας, κάνουμε ἐκτιμήσεις καί ἀναλύσεις γύρω ἀπό τά προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τοὺς ἐργαζόμενους μπροστά τους καί μέ τήν συμμετοχή τους δημιουργώντας καί συμβάλλοντας ἔτσι στήν συνειδητή δράση τῶν ἐργαζομένων μαζῶν.

Α. Δουλειά πρὸς τά μέσα προϋποθέτει ἐκπλήρωση ὀρισμένων ὁρῶν ἀναγκῶν. Μέ δοδομένη τήν ἀποδιοργάνωση τοῦ χώρου τῶν Κλαδικῶν Ὁργανώσεων ἀπαιτεῖται ἄμεσα:

α) Ἀξιοποίηση τῶν κομματικῶν συνδέσεων τοῦ συνδικαλιστικοῦ.

β) Κινητοποίηση τῶν κομματικῶν δυνάμεων τῆς βάσης τῶν Τοπικῶν Ὁργανώσεων.

Μέ τίς παραπάνω δυνάμεις ἐπιχειροῦμε ἄμεσα τήν συγκρότηση τῶν Τομέων Οἰκοδόμων - Βιομηχανικῶν - Κοινῆς Ὠφέλειας - Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων - Τραπεζικῶν γιά οὐσιαστική δουλειά μέ χαρακτήρα ἰδεολογικο-πολιτικό Συνδικαλιστικό. Ὁ Τομέας δέν ἀντιστρατεύεται τήν Κλαδική Ὁργάνωση ἢ λειτουργία του ὅμως κρίνεται ἀναγκαῖα λόγῳ τοῦ ὑποβιβασμοῦ στήν πράξη τῆς κομματικῆς ὁργάνωσης Κλαδικῶν Ὁργανώσεων σέ Συνδικαλιστική Παράταξη. Ἡ ἰδεολογική πολιτική συνδικαλιστική δουλειά στόν Τομέα τεύνει στήν ἀποκατάσταση τῆς συνείδησης καί στή διαμόρφωση καθοδηγητικῆς Κλαδικῆς Ὁργάνωσης.

Ἡ παραπάνω ἐπιλογή μπαίνει ἐπιταχτικά στό μέτρο πού στοχεύοντας τήν ἀλλαγὴ τῆς κοινωνίας προϋποτίθεται καί ἡ δυνατότητα πολιτικοῦ ἐλέγχου τῶν παραγωγικῶν χώρων. Ἔτσι οἱ κομματικές ὁργανώσεις στοὺς χώρους δουλειᾶς σάν ἐπιλογή ἐντάσσονται στήν προσπάθεια οὐσιαστικῆς πολιτικῆς παρέμβασης στοὺς μαζικοὺς χώρους μέ στόχο τήν διαμόρφωση συσχετισμῶν πού εὐνοοῦν προοπτικά κοινωνική ἀλλαγὴ. Γιά νά γίνει δυνατή καί νά ἀποδόσει οὐσιαστικά ἢ γενικώτερη προσπάθεια πού ἔχει στόχο δουλειά στοὺς Τομεῖς γιά ὄριμες ἰδεολογικά πολιτικά καί συνδικαλιστικά Κλαδικές Ὁργανώσεις πρέπει νά διαμορφωθεῖ:

1. Ἐπαγγελματικό ἀρχεῖο τῆς ὁργάνωσης. Ἡ ὑλοποίηση τοῦ καταστατικῆς κατοχυρωμένου καθήκοντος τῆς συμμετοχῆς τοῦ μέλους τοῦ Κινήματος στή ζωή καί τή δράση τῶν Κλαδικῶν Ὁργανώσεων πραχτικά συνδέεται μέ τήν θεσμοθέτηση τῆς διπλῆς αἵτησης ἐγγραφῆς.

2. Τεχνική Γραμματεία της 'Επιτροπής Συνδικαλιστικού που θά αναλάβει, τήν χαρτογράφηση τών βιομηχανικῶν γενικώτερα τών μονάδων παραγωγῆς, τών μαζικῶν φορέων καί τών κομματικῶν συνδέσεων σέ πανελλαδική κλίμακα, κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση καί εὐθύνη τῆς 'Επιτροπῆς Συνδικαλιστικού.
3. 'Επιτελεῖο ἐπεξεργασίας θεμάτων διαφώτισης στό ἰδεολογικό πολιτικό καί συνδικαλιστικό ἐπίπεδο.
4. 'Επιτελεῖο νομικῶν γιά θέματα πού καθημερινά μᾶς ἀπασχολοῦν.

Παράλληλα τό θέμα τῆς ἐπαγγελματοποίησης στελέχους κρίνεται ἐπιταχτικό.

Ἀκόμα ἰδιαίτερη σημασία παίρνει τό θέμα τῆς κινητοποίησης τῶν κομματικῶν δυνάμεων συνολικά μέ πρῶτο στόχο τήν ἀποκατάσταση τῆς σωστής ἀντίληψης γιά τόν ρόλο καί χαρακτήρα τῶν Κλαδικῶν Ὁργανώσεων κόντρα στήν ἐκφυλισμένη πού παραπάνω ἐπισημάνθηκε. Ἡ κινητοποίηση σέ Κεντρικό ἐπίπεδο μέ τήν διάθεση στήν 'Επιτροπή Συνδικαλιστικού ἱκανῶν στελεχῶν στήν προσπάθεια γιά συνεχή καί ἀδιάκοπη ἰδεολογική πολιτική Συνδικαλιστική καί κατά συνέπεια καί ὀργανωτική ἀνάπτυξη τῶν Τομέων, πρέπει νά λάβει χαρακτήρα κεντρικοῦ καθήκοντος. "Ετσι μόνον ἡ προσπάθεια θά ἀποδώσει. "Ετσι θά δοθεῖ ἡ δυνατότητα ἐπεξεργασίας βασικῶν προβλημάτων πού ὀδηγοῦν σέ ξεκάθαρες θέσεις. Ἡ εὐθύνη τῶν Κεντρικῶν Ὁργάνων γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς δυναμικῆς τοῦ χώρου καί γιά τήν διεξοδό ἀπό τό ἔσχατο ἐρασιτεχνισμό καί ἐμπειρίσμο ^{συσχετίζεται} μέ τήν προώθηση τῆς συλλογικῆς βάσης, τῆς δουλειᾶς, τῶν ξεκάθαρων καί οὐσιαστικῶν ἀρμοδιοτήτων χώρων καί ὀργάνων, τόν καταμερισμό καθηκόντων γιά τή σωστή διοχέτευση καί μορφοποίηση τοῦ δυναμικοῦ τῆς ὀργάνωσης.

Μέ τήν δουλειά πρὸς τά μέσα συνδέεται στενά καί ἡ προσπάθεια ἔνταξης σέ χρονική προοπτική τῆς οὐσιαστικῆς λειτουργίας βάσεων ΠΑΣΚΕ καί τῆς ἐπεξεργασίας καταστατικῶν ἀρχῶν γιά τήν συνολική δόμηση τῆς παράταξης.

Εξχωριστό μᾶ μέ ἰδιαίτερη σημασία καθήκον εἶναι καί ἡ ταχύτατη ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν πού ἀνήκουν καί ἔχουν ἐκλεγεῖ σέ μαζικούς φορεῖς μιά καί σέ πρώτη φάση θά πρέπει νά ἀποτελέσουν αἰχμές καί πόλους συσπέρωσης γιά τήν ἀξιοποίησή τῶν ἐπιρροῶν στό μαζικό χῶρο.

Ἡ συγκρότηση 'Επιτροπῆς πού θά ἐπεξεργαστεῖ καί σέ ταχτὴ χρονική περίοδο θά προωθήσει συνδικαλιστικό ἔντυπο εἶναι μέσα στίς εὐθύνες καί τὰ καθήκοντα τῆς 'Επιτροπῆς Συνδικαλιστικού σέ σχέση μέ τήν διαμόρφωση

συλλογικοῦ ὀργανωτῆ γιὰ τὸ χῶρο τῶν ἐργαζομένων.

Β. Δουλειὰ πρὸς τὰ ἔξω.

Μέ στόχο τὸ πλησίασμα γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση καὶ πολιτικοποίηση τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ἔχουμε σέ γενικὲς γραμμὲς προσδιορίσει τὴν ἐσωτερικὴ δουλειὰ. Ἡ Ζύμωση καὶ ἡ Δράση εἶναι τὸ περιεχόμενο τῆς δουλειᾶς στὶς μᾶζες πού σημαίνει διαμόρφωση τῆς ταχτικῆς μέσα στὸ χῶρο τῶν ἐργαζομένων ἔχοντας σάν βασικὴ ἐπιλογή τὴν:

1. Κατοχύρωση τῆς ὀργανωτικῆς αὐτονομίας τῶν χώρων.
2. Ἀποφασιστικὴ συμβολὴ μας στὴν ὀργανωτικὴ συγκρότηση καὶ τὴν πολιτικὴ μορφοποίηση ὅλων τῶν χώρων πού μέσα τους ἐργάζονται ἄνθρωποι στὴ βάση τῆς πολύμορφης καὶ πολυδιάστατης κοινωνικῆς πραγματικότητας ὅπως ἐμφανίζεται σήμερα χωρὶς προκαταλήψεις καὶ ταμποῦ στὸ θέμα ὀργανωτικὲς μορφές.
3. Λειτουργία στὴ βάση ἱεραρχημένου προγραμματισμοῦ τῶν διεκδικητικῶν καὶ πολιτικῶν ὀργάνων τῶν μαζικῶν χώρων. Λειτουργία γιὰ τίς μᾶζες μέ τὴν συμμετοχὴ τους.
4. ἀναγόρευση τῶν σωματείων, μέσα ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη συνδικαλιστικὴ, μορφωτικὴ, πολιτιστικὴ καὶ πολιτικὴ δουλειὰ τους, στὴ συνείδηση τῶν χώρων τους σάν ὅργανα πολύμορφης πάλης.
5. υἱοθέτηση καὶ ἐμπέδωση ἐκείνων τῶν λειτουργιῶν, πού στὴ βάση τῆς βαθειᾶς συνειδητοποίησης τῶν κοινῶν προβλημάτων τῆς καταχτημένης πολιτικῆς ὠρύμανσης καὶ τοῦ χτυπήματος τοῦ φύλαθλου πνεύματος, στοχεύουν στὴν ἐνισποικημένη προώθηση τῆς ἔκφρασης καὶ τῆς δουλειᾶς τῶν μαζικῶν χώρων.
6. κατοχύρωση σάν πρωταρχικοῦ καθήκοντος τῆς πολιτικῆς σύνθεσης τῶν πολιτικῶν γραμμῶν γεγονότος πού θὰ ὀδηγήσει στὴν ποιοτικὴ καὶ καθόλου ποσοτικὴ καὶ εὐκαιριακὴ, ἀνέλιξη τοῦ Κινήματος, πού στὸ δρόμο του θὰ παραμερίσει ὅλους ὅσους εἴτε δέν ἀποδέχονται ὁλοκληρωτικὰ εἴτε δέν μποροῦν νὰ ἀφομοιώσουν τὴν ποιοτικὰ συνθεμένη γραμμὴ - θέση μέσα στὸ Κίνημα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀφειτηρὶα μιᾶς ἀγωνιστικῆς ἐνότητας στὴ βάση.
7. μείωση τοῦ χάσματος ἀνάμεσα στὴν πρωτοπορία καὶ στὴν ἀδρανὴ μάζα καὶ ἡ σφυρηλάτιση τῶν μεταξὺ τους δεσμῶν, μέσα ἀπὸ τὴν ταχτικὴ τῆς πολὺπλευρῆς δουλειᾶς καὶ τῆς συνειδητῆς συμμετοχῆς μέ στόχο τὴ μαζικὴ συσπείρωση γύρω ἀπὸ τὰ ὅργανα πάλης καθὼς καὶ τὴν καθο-

λική κίνησή προς τή δράση.

Τά παραπάνω δέν λύνουν άπλως θίγουν τό πρόβλημα τής πολιτικής μας παρουσίας στις μάζες. Τό πρωταρχικό καί κεντρικό ζήτημα αναφέρεται στην δουλειά προς τά μέσα πού θά προσδιορίσει τά όρια τά βαθμό καί τήν έκταση τής πολιτικής μας παρέμβασης στο επίπεδο των μαζών.

Τελειώνοντας θά πρέπει νά προσθέσουμε τήν αναγκαιότητα ύπαρξης υλικοτεχνικής υποδομής καί οικονομικών πόρων για τήν έκφραση τής όργάνωσης στην προσπάθεια διάδοσης των άρχών σκοπών καί στόχων της.

"Ετσι στην προοπτική τής αυτόδύναμης οικονομικά παρουσίας μας έξυπακούεται ή στην σημερινή φάση κάλυψη άναγκών πού άπαιτούν χρῆμα από τό Κίνημα.